

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **VATOM s.r.o.**, IČ 46961704
sídlem Hraniční 1331, 691 41 Břeclav
zastoupeného advokátem Mgr. Martinem Pisarovičem
sídlem AK nám. TGM 17, 690 02 Břeclav

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, Odbor dopravní správy
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

za účasti: 1. J. A.
2. M. A.
3. M. B.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2016, č. j. JMK 178636/2016

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Odboru dopravní správy, ze dne 9. 12. 2016, č. j. JMK 178636/2016, Sp. Zn.: S-JMK 169115/2016/ODOS, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 15 467 Kč, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jeho zástupce Mgr. Martina Pisaroviče, advokáta.

III. Žádná z osob zúčastněných na řízení ad 1. – 3. nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 9. 2. 2017 se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2016, č. j. JMK 178636/2016, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti předchozímu prvostupňovému správnímu rozhodnutí Městského úřadu Břeclav, Odboru správních věcí a dopravy ze dne 22. 8. 2016, č. j. MUBR 47747/2016, kterým bylo žalobci jakožto vlastníkovu stavby „Břeclav – ul. F., výstavba RD, inž. sítě – komunikace“ na pozemku p. č. x v k. ú. x (ul. F., na hranici s pozemkem p. č. x v k. ú. x) nařízeno provedení nezbytných úprav spočívající v úpravě stavebního stavu konstrukčních vrstev vozovky veřejně přístupné účelové komunikace, umístěné na pozemku p. č. x v k. ú. x (ul. F., na hranici s pozemkem p. č. x v k. ú. x) tak, aby byla dostatečně zajištěna sjízdnost a bezpečný pohyb silničních a jiných vozidel na této pozemní komunikaci a dále tímto prvostupňovým správním rozhodnutím byly stanoveny následující podmínky: 1. nařízené nezbytné úpravy budou provedeny nejpozději do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, 2. oprava komunikace bude provedena v souladu s dokumentací uveřejněnou ve stavebním řízení. Vrchní vrstva komunikace bude plynule navazovat na stávající komunikaci. Na hranici s pozemkem p. č. x v k. ú. x bude komunikace ukončena tak, aby nedocházelo k poškozování jejího povrchu (snížený obrubník do betonového lože apod.) za zachování řádného sjezdu a nájezdu z uvedeného pozemku a 3. provedení nařízených nezbytných úprav bude oznámeno bezprostředně po jejich dokončení speciálnímu stavebnímu úřadu (Městský úřad Břeclav, odbor právních věcí a dopravy).
2. Obě správní rozhodnutí vycházela především z protokolu ze dne 15. 6. 2016, č. j. MUBR 39846/2016, sepsaném Městským úřadem Břeclav, Oddělením dopravy a silničního hospodářství na základě výkonu státního dozoru provedeném dne 23. 5. 2016, z něhož vyplývá, že na veřejně přístupné účelové komunikaci umístěné na pozemku p. č. x v k. ú. x (ul. F., na hranici s pozemkem p. č. x v k. ú. x) je odstraněna vrchní vrstva komunikace, tato komunikace je nesjízdná a je omezeno obecné užívání komunikace podle ust. § 19 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Na základě uvedeného zjištění dovedl speciální stavební úřad, že stavba není postavena a užívána v souladu s podmínkami danými povolením stavebního úřadu. V rámci prvostupňového správního rozhodnutí proto bylo nařízeno provedení nezbytných úprav, a to postupem ve smyslu ust. § 137 odst. 1 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“).
3. Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného se neztotožnilo s odvolacími námitkami žalobce vůči prvostupňovému správnímu rozhodnutí, jenž spočívaly v tvrzení, že předmětné řízení bylo ukončeno, ačkoliv nedošlo ke skončení čtyř souvisejících správních řízení (o odstranění pevné překážky, o umístění dočasného dopravního značení, o povolení oplocení a o povolení odstranění části veřejně přístupné účelové komunikace), přičemž žalobce má za to, že v uvedených řízeních jsou řešeny předběžné otázky významné v nyní projednávané věci. Vzhledem k tomu, že tato řízení doposud neskončila, nelze dopředu

předjímat jejich výsledek, nicméně existuje reálná hrozba, že náklady na uvedení komunikace do původního stavu budou vynaloženy marně, čímž žalobci vznikne finanční škoda. Žalobce dále ve svém odvolání namítal, že prvostupňový správní orgán nedostatečně zjistil skutkový stav a rozhodnutím stanovené podmínky jsou ve vzájemném rozporu. Konkrétně žalobce namítal, že předmětná větev „A“ komunikace je podle dokumentace ověřené ve stavebním řízení ukončena „ukončením úpravy“, nikoliv sjezdem, na kótě 0,255 km, což je cca 4 m od hranice s pozemkem p. č. x. Pokud má být úprava provedena podle dokumentace ověřené ve stavebním řízení, nemůže být ukončena na hranici pozemku a nemůže být ukončena sjezdem, který není součástí dokumentace ověřené ve stavebním řízení a ani nikdy nebyl jinak povolen. Prvostupňový správní orgán neučinil ověřenou projektovou dokumentaci součástí správního spisu, pokud by tak učinil, zjistil by pravdivost žalobcem tvrzených skutečností.

II. Obsah žaloby

4. Ve včas podané žalobě žalobce namítal, že se žalovaný řádně nezabýval námitkami žalobce uplatněnými v odvolání a nedoplnil dokazování tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci v míře potřebné pro vydání rozhodnutí. Žalovaný neodstranil vadu řízení způsobenou již prvostupňovým správním orgánem a jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Správní orgány neprovedly důkaz veřejnou projektovou dokumentací ve stavebním řízení, podle níž má povinnost žalobce uvést stavbu do původního stavu. Pokud by takovýto důkaz byl v rámci správního řízení proveden, bylo by prokázáno, že předmětná větev „A“ komunikace je podle ní ukončena „ukončením úpravy“ (nikoliv sjezdem) na kótě 0,225 km, což je cca 4 m od hranice s pozemkem p. č. x. Jestliže musí být úprava provedena podle dokumentace uveřejněné ve stavebním řízení, nemůže být ukončena na hranici pozemku a nemůže být ukončena sjezdem, který není součástí ověřené dokumentace; stavba v nařízeném rozsahu nebyla nikdy povolena stavebním úřadem. Pokud by podle podmínek k provedení nezbytných úprav byla komunikace ukončena na hranici pozemku sjezdem, byla by tato úprava provedena nejen v rozporu s ověřenou dokumentací, ale i s předpisy upravujícími způsob povolávání sjezdu z pozemní komunikace. Z dokumentace ověřené ve stavebním řízení jednoznačně vyplývá, že stavba komunikace nekončí až v hranici uvedených pozemků a není zakončena žádným sjezdem.
5. Správní orgány tedy uložily žalobci povinnost v rozporu s vydaným stavebním povolením. Pokud by vlastník stavby – žalobce musel provést úpravy v rozsahu stanoveném rozhodnutím, došlo by paradoxně k situaci, kdy k rozsahu stavby komunikace překračující její délku plynoucí z ověřené projektové dokumentace, by nebyl dán občanskoprávní souhlas vlastníka pozemku, jenž je nezbytné též pro účely územního a stavebního řízení a stavba by tak bez jakéhokoliv právního podkladu neoprávněně zasahovala do vlastnického práva vlastníka pozemku. Jednalo by se tak o zcela nepřípustný zásah do jednoho ze základních ústavně zaručených základních práv – práva vlastnit majetek a v mezích zákona rozhodovat o jeho osudu.

III. Vyjádření žalovaného

6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že předmětem řízení je postup podle ust. § 137 odst. 1 písm. d) a odst. 3 stavebního zákona, kdy bylo zjištěno, že stavba veřejně

přístupné účelové komunikace není užívána v souladu s podmínkami danými povolením stavebního úřadu, což vedlo správní orgány k nařízení předmětného opatření. K námitce ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci žalovaný uvedl, že je na správním orgánu, jaké důkazy pro své rozhodování provede. Žalobce takový důkaz v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně neuplatnil a přes výzvu ze dne 15. 6. 2016 tak neučinil v celém průběhu řízení, byť by jím mohl své tvrzení prokázat. Reálný stav byl takový, že komunikace byla ukončena na hranici s pozemkem p. č. x v k. ú. x, což je doloženo i fotodokumentací, příp. je tuto skutečnost možno doložit svědeckými výpověďmi. Na dokreslení věci žalovaný sdělil, že žalobce podal dne 30. 12. 2015 na Městský úřad Břeclav, Odbor správních věcí a dopravy žádost o ohlášení odstranění stavby „Část obslužné komunikace ul. F., Břeclav“. Z projektové dokumentace doložené k této žádosti je zřejmé, že vlastník pozemku žádá o odstranění části komunikace sousedící s pozemkem p. č. x v k. ú. x, tedy té části komunikace, o které nyní sám tvrdí, že na této části pozemku nemá být dle dokumentace ověřené ve stavebním řízení komunikace umístěna. Žalobou napadená správní rozhodnutí mají v podstatě zabezpečit návrat k původnímu stavu v místě, který byl narušen jednáním žalobce. Tím vzniká škoda majitelům nemovitostí, kteří iniciovali celé řízení před správním orgánem prvního stupně a kteří komunikaci používali k příjezdu k těmto nemovitostem. Městský úřad Břeclav se pokoušel obnovit původní stav v řízení o odstranění pevné překážky, tento postup však nebyl pro daný případ zcela aplikovatelný, takže nakonec zvolil efektivnější postup podle stavebního zákona. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

VI. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

7. Osoby zúčastněné na řízení uvedly, že jako vlastníci sousedního pozemku s pozemkem p. č. x jsou současným stavem velmi poškozovali, neboť nemají možnost, jak se na své pozemky dostat. V době dokončení stavby komunikace měla být tato zkolaudována podle skutečného provedení dokončených objektů a povolení k užívání stavby bylo zřejmě také na základě skutečného provedení dokončených objektů. Pokud jsou nyní odstraněny dvě vrchní vrstvy komunikace, je tato nesjízdná a je zde zamezeno užívání komunikace podle ust. § 19 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Při průchodu přes hranici pozemku může snadno dojít k úrazu, okolí kanalizačního otvoru je plně obnaženo, příjezd k pozemkům ve vlastnictví osob zúčastněných na řízení je možný pouze z pozemku p. č. x, který je užíván více jak 20 let jako veřejně přístupná komunikace. Stavba (vozovka a kanalizace) má být dokončena a zabezpečena tak, aby nedocházelo k jejímu poškození.

V. Posouzení věci krajským soudem

8. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, 68 a 70 s.ř.s.).
9. Podle ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a

dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. O žalobě bylo rozhodnuto bez nařízení jednání za splnění podmínek ve smyslu ust. § 76 odst. 1 s.ř.s.

10. Prvostupňové správní rozhodnutí vychází z ust. § 137 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, podle něhož platí, že stavební úřad může nařídit vlastníku stavby, stavebního pozemku nebo zastavěného stavebního pozemku nezbytné úpravy v zájmu bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.
11. Žalobce jakožto vlastník veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p. č. x v k. ú. x nesouhlasil s nařízením provedení nezbytných úprava stanovených v prvostupňovém správním rozhodnutí Městského úřadu Břeclav, Odboru správních věcí a dopravy, přičemž mj. namítal, že v rámci prvostupňového správního řízení nedošlo ke zjištění skutkového stavu potřebného pro vydání rozhodnutí, což má odraz v závazně stanovených podmínkách rozhodnutí, které jsou vzájemně rozporné. Žalobce namítal, že předmětná větev „A“ komunikace je podle dokumentace ověřené ve stavebním řízení ukončena „ukončením úpravy“ (nikoliv sjezdem) na kótě 0,225 km, což je podle tvrzení žalobce cca 4 m od hranice s pozemkem p. č. x. Žalobce z toho dovozuje, že pokud má být úprava provedena podle dokumentace ověřené ve stavebním řízení, nemůže být ukončena na hranici pozemku a nemůže být ukončena sjezdem, který není součástí dokumentace ověřené ve stavebním řízení a ani nebyl nikdy jinak povolen. Pokud by žalobce provedl nařízenou úpravu, tak aby komunikace byla ukončena na hranici pozemku a ukončena sjezdem, byla by provedena v rozporu s dokumentací ověřenou ve stavebním řízení. Stavba komunikace podle dokumentace nekončí až na hranici pozemků a není zakončena žádným sjezdem. K doložení svých tvrzení předložil žalobce v rámci odvolacího řízení žalovanému Výřez výkresu komunikace E-4-2 Situace z dokumentace ověřené ve stavebním řízení a výkres – Poloha ukončení úseků „A“ komunikace podle dokumentace ověřené ve stavebním řízení v km 0,225 – zákres do katastrální mapy.
12. K uvedené odvolací námitce a citovaným důkazním návrhům vyslovil žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí následující úvahu:

K tomu KrÚ uvádí, že ve výroku napadeného rozhodnutí je uvedeno, že „oprava komunikace bude provedena v souladu s dokumentací uveřejněnou ve stavebním řízení. Vrchní vrstva komunikace bude plynule navazovat na stávající komunikaci. Na hranici s pozemkem parc. č. x v k. ú. x bude komunikace ukončena tak, aby nedocházelo k poškozování jejího povrchu (snížený obrubník do betonového lože apod.) za zachování řádného sjezdu a nájezdu z uvedeného pozemku.“ Z textu „vrchní vrstva komunikace bude plynule navazovat na stávající komunikaci“ vyplývá, že MěÚ měl zcela evidentně na mysli to, že oprava úseku bude technologicky řešena stejně, jako ve schválené projektové dokumentaci pro komunikaci ul. F., nic jiného. Není úkolem tohoto odvolacího řízení posuzovat to, jestli byla původně komunikace ukončena povoleným či nepovoleným sjezdem, či jak a zda byla vůbec ukončena. Napadené rozhodnutí je opatřením k provedení takových úprav na stavbě, aby byla zajištěna plynulost provozu na VÚPK. Realizace nařízených nezbytných úprav zabezpečí funkčnost používaného přístupu na VÚPK z pozemku parc. č. x v k. ú. x, který byl jednáním odvolatele znemožněn (s možností vedení řízení o uložení pokuty v případě prokázání spáchání správního deliktu dle ust. § 180 odst. 1 písm. w), resp. písm. x), y) stavebního zákona), čímž došlo k naplnění dikce ust. § 137 odst. 3 stavebního zákona, tj. stavba „Břeclav – ul. F., výstavba RD – inž. sítě – komunikace“ na pozemku parc. č. x v k. ú. x, není užívání v souladu s podmínkami danými povolením stavebního úřadu, tj. jako veřejně přístupná účelová komunikace, což legitimuje správní orgán k nařízení opatření, tj. vydání napadeného rozhodnutí.

13. Pro posouzení soudem projednávané věci jsou rozhodná níže uvedená zákonná ustanovení.
14. Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu platí, že odvolací správní orgán přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedeným v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
15. Podle ust. § 2 odst. 3 správního řádu platí, že správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.
16. Podle ust. § 50 odst. 1 správního řádu platí, že podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.
17. Podle ust. § 50 odst. 2 správního řádu platí, že podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby z něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatrování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost.
18. Podle ust. § 50 odst. 3 správního řádu platí, že správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, u něhož má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.
19. Podle ust. § 52 správního řádu platí, že účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.
20. Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu platí, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků za jejich vyjádření k podkladům rozhodnutí.
21. Mezi žalobcem a správními orgány je evidentně spor o tom, zda nařízenými úpravami by byla opravena komunikace jiným způsobem, než souladným s dokumentací uveřejněnou ve stavebním řízení. Jak již bylo shora opakovaně uvedeno, závazné podmínky pro úpravu komunikace byly stanoveny tak, že oprava musí být provedena v souladu s dokumentací uveřejněnou ve stavebním řízení (a to nikoliv pouze "technologicky stejně", ale uvedený text má jednoznačný význam, a to ten, že oprava musí být souladná s dokumentací uveřejněnou ve stavebním řízení jako celkem). Jestliže žalobce namítá, že v předmětném místě nebyla komunikace podle dokumentace ověřené ve stavebním řízení ukončena hranicí pozemku x, ale cca 4 m před jeho hranicí a k tomuto svému tvrzení dokládá Výřez výkresu komunikace E-4-2 Situace z dokumentace ověřené ve stavebním řízení a výkres – Poloha ukončení úseku A „komunikace“ dle dokumentace ověřené ve

stavebním řízení v km 0,225 – zákres do katastrální mapy, není možné, aby se uvedenou námitkou žalovaný vypořádal pouze tak, jak je uvedeno v odůvodnění jeho žalobou napadeného rozhodnutí a jak je shora soudem citováno. Pokud jsou žalobci nařizováni na předmětné stavbě nezbytné úpravy, je třeba (a to zejména k námitce žalobce) zjistit rozsah předmětné stavby vyplývající z příslušných rozhodnutí. To platí zvláště za situace, kdy jednou ze závazných podmínek je i podmínka, že oprava musí být provedena v souladu s dokumentací uveřejněnou ve stavebním řízení. Jestliže tuto skutečnost žalobce zpochybňuje a k prokázání svých tvrzení navrhuje provést důkazy, není možné se takovouto námitkou fakticky nezabývat a neprovedení navrhovaných důkazů ani neodůvodnit.

22. V projednávané věci navíc není z obsahů citovaných správních rozhodnutí a z obsahu připojeného správního spisu ani zřejmé, kde se má nacházet místo nařízených nezbytných úprav. Toto místo je v rámci prvostupňového správního rozhodnutí označeno jako veřejně přístupná účelová komunikace umístěná na pozemku p. č. x v k. ú. x (ul. F., na hranici s pozemkem p. č. x v k. ú. x). Ve shora citovaném protokolu o výkonu státního dozoru ze dne 15. 6. 2016, č. j. MUBR 39846/2016, vyhotoveným Městským úřadem Břeclav, odborem správních věcí a dopravy je uvedeno, že závada byla zjištěna na veřejně přístupné účelové komunikaci, a to v místě hranice s pozemkem p. č. x, přičemž posledně citovaný pozemek je v protokolu uváděn opakovaně. V žalobou napadeném odvolacím rozhodnutí je pak na straně 3 a 4 v části označené jako „Vyjádření MěÚ k odvolání“ uvedeno, že předmětné místo se nachází na hranici s pozemkem p. č. x, ačkoliv původní text vyjádření městského úřadu k odvolání žalobce konkretizuje předmětné místo jako takové, které leží u hranic s pozemkem p. č. x v k. ú. x. Ve třetím odstavci na straně 5 žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného je dále místo lokalizováno na hranici s pozemkem p. č. x v k. ú. x, v následujícím odstavci je pak zmiňováno, že realizace nařízených nezbytných úprav zabezpečí funkčnost používaného přístupu na veřejně přístupnou účelovou komunikaci z pozemku parc. č. x v k. ú. x.
23. Správní orgány tedy předmětné místo určují fakticky trojím způsobem, a to tak, že se nachází na hranici s pozemkem parc. č. x v k. ú. x, příp. pozemkem p. č. x v k. ú. x, příp. s pozemkem parc. č. x v k. ú. x. V závazné výrokové části prvostupňového správního rozhodnutí je pak místo lokalizováno jako „na hranici s pozemkem parc. č. x v k. ú. x“. Z podkladů, které jsou založené ve správním spise vyplývá existence parcely č. x a parcely č. x v sousedství, resp. v blízkosti parcely č. x, vše v k. ú. x. Poloha, resp. vůbec existence parcely č. x z žádných jiných podkladů založených ve správním spise nevyplývá.
24. Současný stav je tedy takový, že prvostupňové správní rozhodnutí v závazné výrokové části určuje předmětné místo jako sousedící s hranicí s pozemkem p. č. x v k. ú. x, shora citovaný protokol o výkonu státního dozoru uvádí místo kontroly jako komunikace na hranici s pozemkem p. č. x v k. ú. x, přitom z kontrolních zjištění vyplývá, že závada byla zjištěna na hranici s pozemkem p. č. x v k. ú. x, žalobou napadené rozhodnutí žalovaného označuje předmětné místo jednou jako sousedící s pozemkem p. č. x, jinde jako u hranice s pozemkem p. č. x, vše v k. ú. x. Existence pozemků p. č. x a p. č. x, vše v k. ú. x, je doložena listinami nacházejícími se ve správním spise, ze kterých je také zřejmé, že uvedené parcely se nachází v blízkosti pozemku, na němž se nachází veřejně přístupná účelová komunikace, jejíž úprava byla nařízena, pokud pak jde o pozemek p. č. x v k. ú. x (uvedený ve výrokové části prvostupňového správního rozhodnutí!), pak z podkladů

správního spisu nevyplývá, zda je umístěn u předmětné komunikace, příp. zda vůbec existuje. Popsaná vada způsobuje zmatečnost v lokalizaci předmětného místa.

25. Shora vytčené vady jsou vadami řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) a c) s.ř.s., podle něhož platí, že soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy, nebo v nich nemá oporu, nebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. V dalším řízení žalovaný vytčené vady napraví, příp. zajistí jejich napravení. Ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. přitom platí, že právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je správní orgán vázán.

VI. Náklady řízení

26. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplacených soudních poplatcích za žalobu ve výši 3 000 Kč a za dva návrhy na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši celkem 2 x 1 000 Kč. Náklady spočívající v právním zastoupení žalobce soud vyčíslil v celkové výši 10 467 Kč, vč. DPH podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). V daném případě se jedná o odměnu Mgr. Martina Pisaroviče, advokáta za zastupování žalobce v řízení před krajským soudem, a to za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu ve věci samé – žaloby) podle § 7, 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu ve výši celkem 6 200 Kč (2 x 3 100 Kč), dále za jeden úkon právní služby spočívající v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, k němuž došlo po zahájení tohoto soudního řízení ve výši 1 550 Kč (viz ust. § 11 odst. 2 písm. a), ve spojení s ust. § 11 odst. 3 a § 7, 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu) a dále o náhradu hotových výdajů ve výši celkem 900 Kč (3 x 300 Kč) ve smyslu ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Ke splnění uvedené povinnosti byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu